

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ αυτές δεν είναι λίγες οι φορές που νιώθουμε την ανάγκη να καταγγείλουμε την εμπορευματοποίηση των Χριστουγέννων. Και να αναπολήσουμε κάποια νοσταλγία εκείνες τις χρονιές, μέρες που έδειχναν οι παλιές Χριστουγεννιάτικες κάρτες: Ένα λιτό χριστουγεννιάτικο δέντρο, ένα κούτσουρο να σιγοκαίει στο τζάκι, μερικά καρύδια πάνω στο τραπέζι. Όμως τα παραδοσιακά Χριστούγεννα της Πατρίδας θα ήταν φτωχά, αν μέναμε μόνο σε αυτά και αφήναμε απέξω τις προλήψεις και τις αναμνήσεις. Για μας τους απόδημους αυτές οι εικόνες παραμένουν «ανόθευτες» και έχουμε για συναισθηματικούς λόγους την ανάγκη να τις ζήσουμε με τα μάτια της ψυχής μας, όπως τις ζούσαμε στην ευτυχισμένη ζωή των παιδικών μας χρόνων. Γιατί οι εικόνες της παιδικής ζωής δεν νοθεύονται ούτε φθείρονται από το χρόνο, ξεφεύγουν από την υλική τους υπόσταση και γίνονται άυλες και αναλλοίωτες.

ΟΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ πλημμύριζαν τη φαντασία των Ελλήνων από τα Χριστούγεννα μέχρι την Πρωτοχρονιά. Και άρχιζαν από τη στιγμή που ο άνθρωπος άνοιγε τα μάτια του για να αντικρύσει το πρώτο φως της ζωής. Τα Χριστούγεννα ήταν η καλύτερη μέρα για να αναπαύσει κάποιος την τύχη του και τη σοδειά του την επόμενη χρονιά. Έτσι, ο πρώτος που θα άκουγε το λάλημα του πετεινού ξημερώνοντας Χριστούγεννα, εξασφάλιζε τουλάχιστον μια χρονιά καλοτυχίας. Υπήρχαν όμως και άλλα πράγματα που μπορούσαν να χαρίσουν σε έναν άνθρωπο καλοτυχία, όπως το να φιλήσει τον γεροντότερο του σπιτιού ή να δώσει ελεημοσύνη σε ζητιάνο. Ένα μπανάκι ανήμερα Χριστούγεννα εξασφάλιζε προφύλαξη από πυρετό και πονόδοντο ολόκληρη την επόμενη χρονιά. Κακοτυχία περίμενε όποιον σηκωνόταν από το Χριστου-

γεννιάτικο τραπέζι προτού αποτελειώσουν το φαί τους οι υπόλοιποι ή όποιος δεν έδινε κατιτίς στα παιδιά που του τραγουδούσαν τα κάλαντα. Και όποια κοπέλα έσκυβε σε ένα πηγάδι την παραμονή, μπορούσε να αντικρύσει στο νερό το πρόσωπο του καλού της που θα ερχόταν να τη ζητήσει σε γάμο.

ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΑΝ τη φαντασία του λαού οι προλήψεις και οι θρύλοι στη Πατρίδα τα Χριστούγεννα. Όσοι

δώδεκα αντίστοιχους μήνες της νέας χρονιάς. Μπορεί αυτές οι προλήψεις να μας φαίνονται σήμερα παμπάλαιες, αλλά αν το καλοσκεφτούμε ιδιαίτερα στον απόδημο Ελληνισμό, όλο και κάποιες θα βρούμε κρυμμένες ακόμη, σε μια άκρη της ψυχής μας.

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ του Έλληνα μετανάστη για το σπίτι που γεννήθηκε και τα ευτυχισμένα παιδικά του χρόνια είναι πιο έντονα αυτά τα συναισθήματα τις Άγιες τούτες μέρες

Χριστουγεννιάτικες Μνήμες

γεννιούνταν τα Χριστούγεννα θεωρούνταν πολύ τυχεροί, γιατί λέγανε πως προορίζονταν να πεθάνουν με καλό θάνατο, είτε πολύ τυχεροί, επειδή σε όλη τους τη ζωή θα έβλεπαν πνεύματα και φαντάσματα. Ο φυσικός κόσμος, ακόμη και αυτός ήταν τυλιγμένος με προλήψεις. Μέσα από τα χειμωνιάτικα σκοτάδια, οι άνθρωποι έριχναν το αβέβαιο βλέμμα τους στην επόμενη χρονιά και προσπαθούσαν να προβλέψουν το απρόβλεπτο. Έτσι πίστευαν πως οι τύχαινε να ονειρευτεί κάποιος τις δώδεκα νύχτες ανάμεσα στα Χριστούγεννα και τα Θεοφάνεια, θα του συνέβαινε την επόμενη χρονιά. Το ίδιο και με τον καιρό. Πίστευαν πως οι καιροί έκανε καθεμιά από εκείνες τις δώδεκα μέρες, τον ίδιο θα έκανε και σε καθέναν από τους

των Χριστουγέννων. Αυτή η νοσταλγία καταλαμβάνει τον Έλληνα μετανάστη να ζησει έστω και με τη φαντασία του την περασμένη ευτυχισμένη ζωή των νεανικών του χρόνων και τα γεγονότα, τα αντικείμενα και τα πρόσωπα που έχουν σχέση με αυτή την ανέμελη ζωή. Γιατί ενώ άλλος λίγο άλλος πολύ το οικονομικό πρόβλημα το ξεπεράσαμε εδώ στην πλουσιοπραΐνη και φιλόξενη Αυστραλία, όμως εμείς σαν τον Οδυσσέα συνεχίζουμε να έχουμε το βλέμμα της ψυχής μας στυλωμένο μπροστά σε εκείνη τη ζωή, όταν ακόμη ήμασταν ξυπόλητα παιδιά. Η συναισθηματική αυτή φόρτιση μπορεί να είναι μια άρνηση της πραγματικότητας, που όμως ο Έλληνας μετανάστης την έχει ανάγκη για συναισθη-

ματικούς λόγους, γιατί νομίζει ότι τα πρόσωπα και τα πράγματα είναι το ίδιο όπως ήταν πριν φύγει για τα ξένα και ότι το σπίτι που γεννήθηκε τον «προσμένει ακόμα». Είναι το αιώνιο ελληνικό πρόβλημα της παλινόστησης, για να διαπιστώσουμε για μια ακόμη φορά και αυτά τα Χριστούγεννα, πόσο άρρηκτα συνδεδεμένος και συνεχής είναι ο Ελληνισμός από την αρχαιότητα ως σήμερα.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ πολύ ακριβές...! Θυμάμαι μια εβδομάδα πριν τα Χριστούγεννα τα παιδιά έκαναν προετοιμασία για τα κάλαντα, που θα έλεγαν την παραμονή το πρωί. Πριν ακόμη καλά-καλά ξημερώσει συνήθιζαν να περιφέρονται από σπίτι σε σπίτι και από μαγαζί σε μαγαζί, με ένα χαρτονένιο караβάκι, ένα τρίγωνο, ένα τουμπελέκι και ένα φαναράκι και να λένε τα κάλαντα, αφού πρώτα στην παρακλητική ερώτηση των παιδιών «να τα πούμε αφεντικό;» ακουγόταν η φωνή του αφέντη «πέστε τα, πέστε τα παιδιά» και πάνω από το στερέωμα άκουγες καθαρά τις σάλπιγγες να ηχούν στις καρδιές όλων των ανθρώπων το ελπιδοφόρο μήνυμα της Ειρήνης και της Αγάπης σε όλη την Οικουμένη. Για να χαίρονται τα χριστουγεννιάτικα παιχνίδια όλα τα παιδιά του κόσμου, για να ανθίσει το χαμόγελο στα μικραμένα παιδικά χείλη που γνώρισαν πολύ νωρίς τη σκληρότητα αυτής της ζωής, για να απαλύνει τον πόνο των κατατρεγμένων ψυχών, για να δουν και οι γέροντες το φως της Αγάπης και να ζεσταθούν από την παγωνιά της αδιαφορίας μας, για να ανθίσει η ανθρώπινη ευαισθησία, για να μην υπάρχει αδικία, να σβήσουν οι πόλεμοι και να βασιλεύσει η Θεία Ειρήνη στον Κόσμο.

Αχ, πάλι μας συνεπήραν οι μνήμες. Άγιες μνήμες. Σαν σταλαγματιές πολύ ακριβές μέσα στο ρεύμα της ζωής.

Συνάντηση του Προεδρείου ΣΑΕ με το Νομάρχη Θεσσαλονίκης

Θετικά έκρινε το έργο του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ) τα τελευταία χρόνια ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτης Ψωμάδης, ο οποίος είχε συνάντηση με το Προεδρείο του ΣΑΕ.

«Γίνεται σοβαρή προσπάθεια, χρειάζεται όμως πολλή δουλειά ακόμη, ξεκινώντας από την Πολιτεία και φθάνοντας στην Αυτοδιοίκηση», είπε ο κ. Ψωμάδης. «Θέλουμε το ΣΑΕ ακόμη πιο κοντά στις τοπικές κοινωνίες των αποδήμων».

Ο ίδιος τόνισε ότι η Νομαρχία θέλει να βοηθήσει εμπράκτως το ΣΑΕ και την ομογένεια και για το λόγο αυτό έχει ζητήσει ενίσχυση από το υπουργείο Εξωτερικών, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στη φιλοξενία παιδιών ομογενών από όλο τον κόσμο. Προς αυτή την κατεύθυνση μπορεί να συνεργαστεί το ΣΑΕ με τη Νομαρχία, διευρύνοντας τον κύκλο των προγραμμάτων φιλοξενίας.

Στη συνάντηση συζητήθηκε και η διοργάνωση της δεύτερης εκδήλωσης τιμής στην «Απόδημη Ελληνίδα» τον Μάρτιο του 2009, η οποία εξελίσσεται σε θεσμό, με στόχο την ανάδειξη του έργου επιφανών και μη Ελλη-

νίδων της διασποράς που με το έργο τους καταξιώνουν την πατρίδα.

Ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης ευχαρίστησε επίσης τον Συντονιστή ΣΑΕ Ηνωμένων Πολιτειών κ. Θεόδωρο Σπυρόπουλο για τη βοήθεια που παρέχει με το πρόγραμμα «Φύτεψε τις Ρίζες σου στην Ελλάδα» για την πραγματοποίηση μεγάλων δεντροφυτεύσεων στην περιοχή της Θεσσαλονίκης.

Ο κ. Ψωμάδης τάχθηκε για άλλη μία φορά υπέρ της ψήφου των αποδήμων τονίζοντας ότι το θέμα της επιστολικής ψήφου και της εκπροσώπησης των ομογενών στο ελληνικό κοινοβούλιο θα πρέπει να απασχολήσει σοβαρά όλα τα πολιτικά κόμματα. «Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί γιατί και στις εκεί κοινωνίες υπάρχει ένας προβληματισμός» κατέληξε ο κ. Ψωμάδης.

Από την πλευρά του ο Πρόεδρος του ΣΑΕ ευχαρίστησε τον κ. Ψωμάδη για το μεγάλο του ενδιαφέρον για το ΣΑΕ και την ομογένεια, τονίζοντας ότι στόχος όλων των μελών του προεδρείου είναι η συνεργασία αυτή να καρποφορήσει προς όφελος όλων των αποδήμων Ελλήνων.

Η Συμιακή Αδελφότητα "Ο Ταξιάρχης"

διοργανώνει

Πρωτοχρονιάτικο Χορό

την Τετάρτη 31 Δεκεμβρίου 2008 και ώρα 7 μ.μ. έως 1η πρωινή

με μουσική DJ

στο κτήριο της Αδελφότητας, 22 Booth St., Annandale.

Είσοδος μετά φαγητού και ποτού \$40.

Παιδιά κάτω των 12 ετών δωρεάν.

Για κρατήσεις τηλεφωνείστε στον Τάσο Κυπριώτη 9726 0184 ή στην Μαρία Μάνια 9570 7006

Όλοι ευπρόσδεκτοι